

Zwarte woensdag voor Libanon - 8 april 2026

Een Libanese die al lang in Luxemburg leeft heeft haar diep verdriet over de oorlog die haar land opnieuw teisterd, in een gedicht uitgedrukt.

Bij deze herhalen we onze oproep om de door oorlog geteisterden bevolkingen in het Midden-Oosten te steunen. Via het rekeningnummer:

AMU – Azione per un Mondo Unito ETS, Via Piave nr. 15, 00046 Grottaferrata (RM)

IBAN: IT 58 S 05018 03200 000011204344 , Banca Popolare Etica ; SWIFT/BIC-code: ETICIT22XXX, Fiscaal nummer 97043050588

info@amu-it.eu

Hier het gedicht:

Zwart,
zoals de sluier die mij omhult
en mijn hart beklemmt.

Zwart,
zoals de nacht die over de gewetens neerdaalt
en sommigen naar blindheid leidt.

Onbeschrijfelijk geweld.
Verwoestende wreedheid.
Rechten met voeten getreden,
Menselijke waardigheid geschonden.

De herinnering aan Goede Vrijdag keert terug

De dag waarop mensen U hebben uitgeleverd,
een doornenkroon op uw hoofd geplaatst,
en U het kruis gedragen hebt
tot op de heuvel van Golgotha.

“Vanaf het zesde uur
werd het donker over het hele land
tot het negende uur.
Rond het negende uur riep Jezus met luide stem:
'Eli, Eli, lama sabactani?'

Wat betekent: 'Mijn God, mijn God, waarom hebt U mij verlaten?'" (Matteüs, 27)

En zie, rond datzelfde uur

brak de barbarij los over Libanon.
In slechts enkele minuten tijd
kantelt de wereld in een apocalyptisch tafereel.

Verwoeste levens
Honderd doden
Duizend gewonden.
Families in duisternis gestort.

Toen, als een echo van het kruis,
riepen ook de Libanezen – al vijftig jaar gekruisigd –
uit: “Waarom?”

En toch, aan het kruis,
toen een Romeinse soldaat uw zijde doorboorde,
vloeide er
bloed en water uit.

Water – bron van leven.
Bloed – teken van liefde tot het uiterste gegeven.

Want liefde is sterker dan de dood.
Uit deze open wond
ontspringt onze hoop.

Een kwetsbare hoop misschien
maar onverwoestbaar.

Een hoop die midden in de nacht fluistert
dat er op een dag,
voorbij de duisternis,
een nieuwe toekomst mogelijk wordt.

Myriam Barbara-Ziadé